

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37.120/2014/6.szám

A Kúria a Dr. Kollár Pál által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen erdővédelmi bírság ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. október 25. napján kelt 9.K.28.011/2013/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 9.K.28.011/2013/5. számú ítéletét - az indokolás módosításával - hatályában fenntartja.

A felek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 35.000.- (harmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási részilletéket. A fennmaradó 35.000.- (harmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási részilletéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Egy perben nem álló személy a tulajdonosa az (...), külterület (...) hrsz.-ú, 1 ha ingatlannak, melynek egy 4900 m²-es része (...) 11K néven erdőként van nyilvántartva. Az ingatlan erdőhasználóját nem jelentették be. A tulajdonos ennek az ingatlannak a használati jogát egy perben nem szereplő harmadik személynek átengedte. Az átengedést a nyilvántartást végző hatóságoknak nem jelentették be. Ez utóbbi használó az erdőrészlet letermelésére a felperest, mint fakitermelőt megbízta. A használat átengedéséről és a letermelésről szóló szerződésről született okirat. Utóbbiról megbízási szerződést írtak. A fakitermelő az erdőt letermelte, a letermelés tényét az alperes egy hatósága a helyszínen rögzítette. A helyszíni eljárásra a felperest is megidézték. Az elsőfokú hatóság határozatával a használót 2.430.000.- forint erdővédelmi bírság megfizetésére

kötelezte. A felperes ezt a határozatot nem kapta meg. A határozattal szemben az használó élt fellebbezéssel és arra hivatkozott, hogy mind a bírságösszege eltúlzottan magas és a jogalap hiánya miatt is kifogásolható a döntés.

Az alperes 2012. január 11-i 0404/1058-4/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, és a felperest kötelezte erdővédelmi bírság megfizetésére. Álláspontja szerint az ingatlan használója ilyen joggal valójában nem rendelkezett, ezért nem őt, hanem a felperest kellett bírságotolni, aki a letermelést ténylegesen végezte. Határozatában az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Evt.) 108. §-a (1) bekezdésének d) pontjára hivatkozott.

A határozattal szemben a felperes nyújtott be keresetet, kérve az első- és másodfokú határozatok hatályon kívül helyezését.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével az alperes határozatát elsőfokú szervének határozatával együtt hatályon kívül helyezte, új eljárásra kötelezésről nem rendelkezett. Indokolása szerint a felperes az engedély nélküli fakitermelésért felelősséggel az Evt. 13. § (1) és (4) bekezdése alapján nem tartozik. Ítélete indokolása szerint mivel a tulajdonos a hatósági engedély beszerzése iránt nem intézkedett, az arra nem jogosult személy nyilatkozatában megbízva kezdett bele a felperes a fakivágásba. Ezért a felróható magatartás az erdőtulajdonos részéről megállapítható.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az ingatlan tényleges használója olyan használati joggal nem rendelkezett, ami lehetőséget adott volna számára az erdő kitermelésére, az ingatlan tulajdonosa a letermelésről bizonyíthatóan nem tudott, ezért nem kettőjüket, hanem a felperes magatartását kellett vizsgálni az eljárás során, azét a felperesét, aki a letermelést ténylegesen végezte. Utalt az alperes arra is, hogy nem az Evt. 108. § (2), hanem 108. § (1) bekezdésének d) pontját alkalmazta az erdővédelmi bírságra vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatban hozott határozatában.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

A Kúriának arról kellett döntést hozni, hogy a közigazgatási és munkaügyi bíróság hozhatott-e az ügyben érdemi megállapításokat akkor, amikor a támadott közigazgatási határozatot megelőző eljárást súlyos hiba terhelte. A Kúria álláspontja szerint a

közigazgatási és munkaügyi bíróság ítélete helytálló abban a vonatkozásban, hogy az alperes és elsőfokú szervnek határozatát hatályon kívül kellett helyezni, de ennek más az indoka, mint amit a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítélete tartalmaz. A Kúria által megállapított tényállás szerint az alperes elsőfokú szerve a felperest az eljárása során helyszíni szemlére megidézte. Az elsőfokú határozat ugyanakkor nem a felperessel szemben, hanem az ingatlan használója terhére állapított meg jogkövetkezményt. A másodfokú hatóság az ingatlan használója fellebbezésére az ügy érdemi elbírálásáról döntött, jöllehet az elsőfokú határozatot a felperes nem kapta meg, őt mégis másodfokon bírsággal sújtotta. A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében is helyesen hivatkozik a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) egyes rendelkezéseire, amelyek szerint amennyiben őt a másodfokú hatóság ügyfélnek tekintette és jogkövetkezményt alkalmazott vele szemben, az elsőfokú határozatot a Ket. rendelkezései szerint kézbesíteni kellett volna a részére. Mivel az alperes által rendelkezésre bocsátott közigazgatási iratokból ez nem állapítható meg, az alperes olyan személy ellen hozott másodfokú határozatot, aki a közigazgatási eljárás kezdetét leszámítva ügyfél nem volt. A bíróságnak eljárása során észlelni kellett volna a közigazgatási szerv eljárásának e súlyos hibáját, különösen amiatt is, mert a bíróság ítéletének indokolásában arról a személyről is döntést hozott, felelősnek az ingatlan tulajdonosát megnevezve, aki az eljárásban több-ízben értesítve volt, de abban ténylegesen nem vett részt.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság az alperesi határozatok hatályon kívül helyezéséről téves indokokból kiindulva hozott helyes ítéletet, pusztán ez okból a Kúria az ítélet hatályon kívül helyezését nem tartotta szükségesnek, különösen mert az alperesnek függetlenül attól, hogy a bíróság ezt nem rendelte el, módja lesz az eljárás megismétlésére.

A Kúria az eljárási szabályszegés miatt az ügy érdemét nem vizsgálta, erről a megismétlendő eljárásban kell a közigazgatási szervnek döntenie. A közigazgatási eljárásban a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletének indokolása nem köti az alperesi hatóságokat abban a tekintetben, hogy kit tekintsenek eljárásuk során a megismételt eljárásban az ügyfelének.

Minthogy a közigazgatási és munkaügyi bíróság nem észlelte az eljárási szabály megsértését, megállapítható, hogy sérült a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése, ami szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást. A kifejtett indokok alapján a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdését úgy alkalmazta, hogy megállapította a döntéshez szükséges tényeket, de mellőzte az ítélet hatályon kívül helyezését, mert az a

közigazgatási határozat hatályon kívül helyezéséről hozott érdemben is döntést.

Sem az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, sem a felperes ellenkérelme az ügy érdemében a költségek megállapításánál nem értékelhető, ezért a Kúria a perköltség felől a Pp. 81. § alkalmazásával döntött. A Kúria ugyanezen rendelkezés alapján döntött úgy, hogy a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az illeték felől a Kúria részilletéket számítva a illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezéseit alkalmazva hozta meg döntését.

Budapest, 2014. szeptember 2.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Minya Krisztián s.k. bíró